

ประกาศกรมการค้าต่างประเทศ
เรื่อง ผลการไต่สวนการทุ่มตลาดสินค้ากรดซัลฟิวริก
ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน
พ.ศ. 2546

ด้วยคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน ภายใต้พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 ได้มีคำวินิจฉัยขั้นต้นกำหนดมาตรการชั่วคราวตอบโต้การทุ่มตลาดสินค้ากรดซัลฟิวริก ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ตามประกาศคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน เรื่อง การตอบโต้การทุ่มตลาดสินค้ากรดซัลฟิวริก ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. 2546

กรมการค้าต่างประเทศจึงได้ออกประกาศ เรื่อง ผลการไต่สวนการทุ่มตลาดสินค้ากรดซัลฟิวริก ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. 2546 ซึ่งออกตามความในข้อ 1 ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2543) แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน ซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 เพื่อประกาศรายละเอียดข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายอันเป็นสาระสำคัญที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาผลการไต่สวน ดังนี้

1. การเปิดการไต่สวน

เมื่อวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2546 กรมการค้าต่างประเทศได้ออกประกาศเปิดการไต่สวนการทุ่มตลาดสินค้ากรดซัลฟิวริก ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ตามคำขอของ บริษัท ไทยซัลฟิวริก แอซิด จำกัด และบริษัท เอเซียซัลฟิวริก จำกัด ในฐานะอุตสาหกรรมภายในผู้ผลิตสินค้ากรดซัลฟิวริก ทั้งนี้ เป็นไปตามมติคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน เมื่อวันที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2546 และกรมการค้าต่างประเทศได้ดำเนินการไต่สวนการทุ่มตลาดและความเสียหาย ตามหลักเกณฑ์ภายใต้พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 และสรุปผลการไต่สวนให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยขั้นต้น เมื่อวันที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2546

2. สินค้าทุ้มตลาด

สินค้ากรดซัลฟิวริก (กรดมะนาว) พิกัดอัตราศุลกากรประเภทที่ 2918140008 อยู่ภายใต้มาตรฐานอุตสาหกรรม BP 1993 (อังกฤษ) และ USP 23 (สหรัฐอเมริกา) ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน

3. ผู้มีส่วนได้เสีย

3.1 ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้แก่

(1) RZBC CO., LTD.

(2) SHANGDONG NINGMENG BIOCHEMISTRY CO.,LTD.

(3) รายอื่น นอกจาก (1) และ (2)

3.2 ผู้นำเข้าในไทย ได้แก่

(1) บริษัท เคมีมิน จำกัด

(2) บริษัท ไทยฟูคแอนด์เคมิคอล จำกัด

(3) รายอื่น นอกจาก (1) และ (2)

3.3 อุตสาหกรรมภายในที่ผลิตสินค้ากรดซัลฟิวริกทั้งหมด ในฐานะผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศ ได้แก่ บริษัท ไทยซิดริก แอซิด จำกัด และ บริษัท เอเชียซิดริก จำกัด

3.4 รัฐบาลของสาธารณรัฐประชาชนจีน ในฐานะรัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกสินค้าที่

ถูกพิจารณา

4. ผลการพิจารณาการทุ้มตลาด

ในการคำนวณส่วนเหลือของการทุ้มตลาดสำหรับผู้ให้ความร่วมมือ จะพิจารณาข้อมูลตามแบบสอบถามที่ได้รับจากแต่ละราย โดยระยะเวลาของข้อมูลที่ใช้ในการได้ส่วนการทุ้มตลาดคือวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2545 สำหรับผู้ไม่ให้ความร่วมมือหรือผู้ผลิตรายอื่นๆ จะพิจารณาโดยใช้ข้อมูลข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่ (Best Information Available: BIA) ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรา 27 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ้มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ.2542 และข้อ 6.8 ตามความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VI ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยความตกลงการค้าและการค้า 1994 โดยสรุปผลการพิจารณาการทุ้มตลาดของสาธารณรัฐประชาชนจีน ดังนี้

4.1 RZBC CO.,LTD. และ SHANGDONG NINGMENG BIOCHEMISTRY CO.,LTD.

จากการพิจารณาข้อมูลตามแบบสอบถาม พบว่าข้อมูลในแบบสอบถามไม่น่าเชื่อถือ เนื่องจากข้อมูลที่สำคัญที่ใช้ในการพิจารณาไม่สอดคล้องกับงบการเงินตามที่บริษัททั้งสองแจ้ง ดังนั้นจึงพิจารณาไม่รับข้อมูลตามแบบสอบถามที่บริษัทแจ้งทั้งหมดและใช้ข้อมูลข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่ (Best Information Available: BIA) ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 27 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ.2542 ดังนี้

(1) มูลค่าปกติ

คำนวณโดยใช้มูลค่าปกติจากคำขอของอุตสาหกรรมภายใน

(2) ราคาส่งออก

คำนวณโดยใช้ราคานำเข้าเฉลี่ยปี 2545 จากข้อมูลของผู้นำเข้า หักค่าใช้จ่ายต่างๆ จากคำขอของอุตสาหกรรมภายใน

(3) ส่วนเหลือของการทุ่มตลาด

คำนวณตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 18 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ.2542 โดยเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าปกติตาม (1) และราคาส่งออกตาม (2) ซึ่งเป็นราคา ณ ระดับการค้าเดียวกันคือ ณ หน้าโรงงานและในช่วงระยะเวลาเดียวกันคือ ช่วงระยะเวลาการไต่สวน ปრაกฏส่วนเหลือของการทุ่มตลาดในอัตราร้อยละ 38.06 ของราคา ซี.ไอ.เอฟ.

4.2 รายอื่น

ได้ใช้ข้อมูลข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่ในการพิจารณาตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 27 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ.2542 ซึ่งกรณีนี้ถือว่าระดับการให้ความร่วมมือของประเทศมีน้อย จึงพิจารณาส่วนเหลือของการทุ่มตลาดเท่ากับอัตราส่วนเหลือของการทุ่มตลาดจากคำขอของอุตสาหกรรมภายใน คืออัตราร้อยละ 45.84 ของราคา ซี.ไอ.เอฟ.

5. ผลการพิจารณาความเสียหาย

คณะกรรมการได้วินิจฉัยความเสียหายเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในมาตรา 19 มาตรา 20 และมาตรา 21 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 โดยพิจารณาข้อมูลตามคำขอของอุตสาหกรรมภายใน ในช่วงระยะเวลาไต่สวนการทุ่มตลาด คือ วันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2545 และช่วงระยะเวลา 3 ปี

ย้อนหลัง คือ ปี 2542 – 2544 และพิจารณาจากข้อมูลและสถานะของบริษัทที่ทำการผลิตสินค้าชนิดเดียวกันในช่วงระยะเวลาได้สวนการทุ่มตลาด ซึ่งให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม รวม 2 ราย ได้แก่

1. บริษัท ไทยซีตริก แอซิด จำกัด
2. บริษัท เอเชีซีตริก จำกัด

การพิจารณาความเสียหายเบื้องต้นปรากฏว่ามีความเสียหายอย่างสำคัญที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในตามมาตรา 19(1) ดังนี้

5.1 ปริมาณของสินค้าทุ่มตลาดและผลของการทุ่มตลาดที่มีต่อราคาของสินค้าชนิดเดียวกันในตลาดภายในประเทศ

5.1.1 ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุ่มตลาด

ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุ่มตลาดจากสาธารณรัฐประชาชนจีนมีปริมาณเพิ่มขึ้นโดยตลอด จาก 3,628 ตัน ในปี 2542 เป็น 4,748 ตัน ในปี 2543 และเพิ่มเป็น 4,938 ตัน ในปี 2544 สำหรับปี 2545 ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาการได้สวนมีการนำเข้าเพิ่มสูงขึ้นถึง 7,544 ตัน คิดเป็นร้อยละ 89.5 ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมด

5.1.2 ผลกระทบของการทุ่มตลาดที่มีต่อราคาของสินค้าชนิดเดียวกันในตลาดภายในประเทศ

การนำเข้าสินค้าทุ่มตลาดจากประเทศที่ถูกกล่าวหา ได้ก่อให้เกิดการตัดราคา การกดราคา และการยับยั้งการเพิ่มราคา โดยสาธารณรัฐประชาชนจีนมีการขายตัดราคาระหว่าง 1.41 – 6.93 บาทต่อกิโลกรัม

5.2 ผลกระทบของการทุ่มตลาดนั้นที่มีต่ออุตสาหกรรมภายใน

ยอดจำหน่าย

อุตสาหกรรมภายในมียอดจำหน่ายเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี 2542 - 2544 แต่ในช่วงระยะเวลาการได้สวนการทุ่มตลาด ปรากฏว่ามียอดจำหน่ายกลับลดลง

กำไร

อุตสาหกรรมภายในต้องประสบกับภาวะขาดทุนตลอดมาตั้งแต่ปี 2542 - 2545

ผลผลิต

ปริมาณการผลิตของอุตสาหกรรมภายในเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2542 เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของความต้องการใช้ในประเทศ และเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาดของต้นทุน (economy of scale) อย่างไรก็ตามอัตราการเพิ่มผลผลิตของอุตสาหกรรมภายในได้ชะลอลง คือ

จากอัตราร้อยละ 43.86 ในปี 2543 เหลืออัตราร้อยละ 26.32 ในปี 2544 และเหลืออัตรา ร้อยละ 0.05 ในช่วงระยะเวลาการไต่สวนการทุ่มตลาด ซึ่งอุตสาหกรรมภายในไม่สามารถเพิ่ม ปริมาณขายในอัตราส่วนเดียวกันกับการเพิ่มขึ้นของปริมาณการใช้ภายในประเทศได้ เนื่องจาก การเพิ่มขึ้นของปริมาณสินค้าทุ่มตลาดจากสาธารณรัฐประชาชนจีนในตลาดภายในประเทศ

ส่วนแบ่งตลาด

แม้ว่าอุตสาหกรรมภายในมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นในปี 2542 – 2544 อย่างไรก็ตาม ส่วนแบ่งตลาดของอุตสาหกรรมภายในน้อยกว่าส่วนแบ่งตลาดของสาธารณรัฐประชาชนจีน และ เมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดในช่วงระยะเวลาการไต่สวนการทุ่มตลาดแล้วพบว่า ส่วนแบ่งตลาดของ อุตสาหกรรมภายในลดลงเหลือร้อยละ 33.24 ขณะที่ส่วนแบ่งตลาดสินค้าทุ่มตลาดจากสาธารณรัฐ ประชาชนจีนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 59.75 อันบ่งบอกได้ว่าอุตสาหกรรมภายในได้สูญเสีย ส่วนแบ่งตลาดให้กับสาธารณรัฐประชาชนจีน

ความสามารถในการผลิต

ความสามารถในการผลิตพิจารณาจากต้นทุนการผลิตซึ่งมีแนวโน้มลดลงมาโดยตลอด ตั้งแต่ปี 2542

ผลตอบแทนการลงทุน

อุตสาหกรรมภายในมีผลตอบแทนการลงทุนติดลบตั้งแต่ปี 2542 - 2544 ในช่วง ระยะเวลาการไต่สวนการทุ่มตลาดอุตสาหกรรมภายในมีผลตอบแทนการลงทุนดีขึ้น แต่ก็อยู่ใน ระดับที่ต่ำมาก

อัตรากาไรใช้กำลังการผลิต

อุตสาหกรรมภายในมีอัตรากาไรใช้กำลังการผลิตเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ จากร้อยละ 36.01 ในปี 2542 เป็นร้อยละ 51.80 ร้อยละ 65.43 และร้อยละ 68.80 ในปี 2543 ปี 2544 และ ปี 2545 ตามลำดับ เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของผลผลิต

ผลกระทบต่อราคาสินค้าในประเทศ

ราคาขายเฉลี่ยของอุตสาหกรรมภายในขายให้แก่ผู้ใช้งานสุดท้าย (end user) ตั้งแต่ปี 2542 – 2545 ปรากฏว่าลดลงมาโดยตลอด

กระแสเงินสดและสภาพคล่อง

ในปี 2542 – 2544 อุตสาหกรรมภายในมีกระแสเงินสดจากการดำเนินงานเพิ่มขึ้น แต่ เมื่อพิจารณาสินทรัพย์หมุนเวียนเมื่อเปรียบเทียบกับหนี้สินหมุนเวียนของอุตสาหกรรมภายในแล้ว พบว่ามีสัดส่วนที่ต่ำมาก คือน้อยกว่า 1 ซึ่งแสดงว่าอุตสาหกรรมภายในขาดสภาพคล่อง

สินค้าคงคลัง

อุตสาหกรรมภายในมีสินค้าคงคลังลดลงระหว่างปี 2542 - 2543 ยกเว้นปี 2544 ที่มีปริมาณเพิ่มขึ้น ส่วนในปี 2545 มีปริมาณลดลง เนื่องจากอุตสาหกรรมภายในพยายามระบายสินค้าส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

การจ้างงานและค่าจ้างแรงงาน

การจ้างงานเพิ่มขึ้นเล็กน้อย และค่าจ้างแรงงานต่อชั่วโมงระหว่างปี 2542 - 2544 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่ในปี 2545 กลับลดลง เนื่องจากอุตสาหกรรมภายในพยายามลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มความสามารถในการผลิต

อัตรากาไรสุทธิ

เมื่อพิจารณาปริมาณการขายในประเทศและปริมาณการใช้ภายในประเทศพบว่า ในปี 2545 ปริมาณการขายในประเทศของอุตสาหกรรมภายในลดลงร้อยละ 1.11 ในขณะที่ปริมาณการใช้ในประเทศเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 21.61 จึงกล่าวได้ว่าอุตสาหกรรมภายในไม่มีการเจริญเติบโต

ความสามารถในการเพิ่มทุนหรือการลงทุน

เมื่อพิจารณางบการเงิน พบว่าอุตสาหกรรมภายในมีผลขาดทุนสะสมมาโดยตลอด อันเป็นอุปสรรคในการเพิ่มทุนหรือลงทุน นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาในส่วนผู้ถือหุ้นของบุคคลแล้ว พบว่า บริษัทไม่มีการเพิ่มทุนแต่อย่างใด ทั้งนี้เนื่องจากผลกระทบของสินค้าที่มุดตลาดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน

ความสัมพันธ์ของปริมาณการนำเข้าสินค้าที่มุดตลาดกับส่วนเหลือของการที่มุดตลาด

เมื่อพิจารณาจากส่วนเหลือของการที่มุดตลาดพบว่า สินค้าครคชทริกจากสาธารณรัฐประชาชนจีนมีการที่มุดตลาดระหว่างร้อยละ 36.06-45.84 ของราคา ซี.ไอ.เอฟ. ส่งผลให้มีปริมาณการนำเข้าครคชทริกจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นจำนวนมาก

5.3 การพิจารณาปัจจัยอื่นๆ ที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายใน

5.3.1 ปริมาณและราคาของสินค้านำเข้าที่มีได้ขายในราคาที่มีการที่มุดตลาด

จากสถิติกรมศุลกากรจะเห็นว่าปริมาณการนำเข้าครคชทริกจากประเทศอื่นๆ เมื่อเทียบกับปริมาณการนำเข้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ปรากฏว่ามีสัดส่วนเพียงร้อยละ 23.50 ร้อยละ 12.86 ร้อยละ 19.55 และร้อยละ 10.50 ในปี 2542 ปี 2543 ปี 2544 และ ปี 2545 ตามลำดับ

5.3.2 ความต้องการใช้ภายในประเทศ

เมื่อพิจารณาปริมาณการใช้สินค้าภายในประเทศแล้วพบว่า ปริมาณความต้องการใช้สินค้ากรรชทริกภายในประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา ดังนั้นความเสียหายที่เกิดขึ้นจึงไม่ใช่สาเหตุจากการหดตัวของตลาดหรือการลดลงของอุปสงค์

จากการพิจารณาข้างต้นสรุปได้ว่า มีความเสียหายอย่างสำคัญที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในตามมาตรา 19(1) เนื่องจาก

1. ปริมาณนำเข้าสินค้าทุ้มตลาดจากประเทศที่ถูกกล่าวหาเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ ปี 2542 – 2545

2. มีผลกระทบต่อราคาของอุตสาหกรรมภายในโดยมีการขายตัดราคา ทำให้อุตสาหกรรมภายในต้องลดราคาขายลงเพื่อแข่งขันกับสินค้าทุ้มตลาด และยังส่งผลกระทบในลักษณะการขยับยั้งการขึ้นราคา โดยอุตสาหกรรมภายในไม่สามารถเพิ่มราคาขายให้เท่ากับจุดคุ้มทุนได้

3. ด้านผลกระทบต่อสถานะของอุตสาหกรรมภายใน สินค้าทุ้มตลาดได้เข้ามาแย่งส่วนแบ่งตลาด ทำให้อุตสาหกรรมภายในมีส่วนแบ่งตลาดลดลง ประสบกับภาวะขาดทุนอย่างต่อเนื่อง ผลตอบแทนการลงทุนติดลบ ส่งผลให้ไม่สามารถระดมทุนหรือลงทุนเพิ่มได้ เป็นอุปสรรคต่อการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมภายใน

4. มีความสัมพันธ์ระหว่างการทุ้มตลาดและความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในตามมาตรา 21 โดยในช่วงปี 2542 – 2544 และช่วงระยะเวลาการไต่สวนการทุ้มตลาด (วันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2545) มีการนำเข้าสินค้าทุ้มตลาดจากสาธารณรัฐประชาชนจีนในปริมาณที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีการทุ้มตลาดระหว่างร้อยละ 38.06 – 45.84 ของราคาส่งออกซี.ไอ.เอฟ. และเมื่อพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายใน ได้แก่ ปริมาณและราคาสินค้านำเข้าจากประเทศอื่น ๆ ที่ไม่ได้ขายในราคาทุ้มตลาด และความต้องการใช้ภายในประเทศแล้ว พบว่ามีโซ่ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในในเวลาเดียวกัน ดังนั้นสรุปได้ว่าความเสียหายที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในเกิดจากการนำเข้าสินค้าทุ้มตลาดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน

6. ผลวินิจฉัยของคณะกรรมการ

- คณะกรรมการ ได้พิจารณาข้อมูลและพยานหลักฐานที่ได้รับจากการไต่สวนการทุ้มตลาดและความเสียหายข้างต้นแล้ว มีผลวินิจฉัยขั้นต้นว่า การนำเข้าสินค้ากรรชทริกที่มีแหล่งกำเนิด

จากสาธารณรัฐประชาชนจีน มีการทุ่มตลาดและมีความเสียหายอย่างสำคัญที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในตามมาตรา 19(1) อันมีความจำเป็นต้องป้องกันความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน จึงกำหนดให้ใช้มาตรการชั่วคราวโดยเรียกเก็บอากรชั่วคราวหรือหลักประกันการชำระอากรชั่วคราวเป็นกำหนดเวลาสี่เดือน ในอัตราเท่ากับส่วนเหลืออมการทุ่มตลาดขั้นต้นที่พบ สำหรับการนำเข้าสินค้ากรดชิทริกที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งผลิตจาก

RZBC CO.,LTD. และ SHANGDONG NINGMENG BIOCHEMISTRY CO.,LTD. ให้เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 38.06 ของราคาซี.ไอ.เอฟ.
รายอื่น ให้เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 45.84 ของราคาซี.ไอ.เอฟ.

หลักเกณฑ์และวิธีการขึ้นค่าขอข้อเท็จจริงที่ใช้ในการกำหนดมาตรการชั่วคราว รวมทั้งการขึ้นแสดงความคิดเห็นเป็นไปตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2543 ลงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2543

ประกาศ ณ วันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2546

(นายราชนทร์ พอนสุwan)
อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ